

افتتاح نمایشگاه نقاشی خط در نگارخانه رضوان

پنجمین دوره از نمایشگاه های نقاشی خط با نام «هفت هنر» زیر نظر استاد محمود نامجو، امروز شنبه ۱۷ خرداد، ساعت ۱۷ در نگارخانه رضوان افتتاح می شود. در این نمایشگاه که با نمایشگاه گردانی ترانه الداغی برپا شده است، آثار هنرمندانی چون ضحی زردکانلو،

حنانه آخوندزاده، نسرين اسدزاده، مهتاب اکبری، ترانه الداغی، الهام بدیهي، راحله برازندگان، مرضیه تقفي، شیرین حاتمیان، عصمت حداد شیرازی، نفیسه ظهورنجات، علیرضا غلام حسینیان، پرنیان سادات کلالی، فرزانه کوهی مقدم، هدی موسوی حجازی، زینب موسی زاده گلستانی و مهناز ظاهری به نمایش گذاشته خواهد شد. نمایشگاه تا ۲۲ خرداد در دو نوبت زمانی ۹ تا ۱۳ و ۱۷ تا ۲۰ ادامه خواهد یافت.

نگارخانه فردوسی؛ میزبان نمایشگاه عکس

نمایشگاه گروهی عکس «هنوز درخت»، در دو بخش موضوعی و آزاد، امروز شنبه ۱۷ خرداد، ساعت ۱۷ در نگارخانه فردوسی افتتاح می شود. این نمایشگاه تا ۲۱ خرداد بین ساعت ۱۷ تا ۲۰ ادامه خواهد یافت.

نقاشی های رضا فردوسی در نگارخانه سفید

نقاشی های رنگ روغن رضا فردوسی، نقاش مشهدی، با عنوان «کوه و درودشت» در نگارخانه سفید به نمایش گذاشته می شود. نمایشگاه یکشنبه ۱۸ خرداد افتتاح می شود و تا پنجشنبه ۲۲ خرداد ادامه می یابد.

علاقه مندان هنر نقاشی می توانند از ساعت ۱۷ تا ۲۰ به این نگارخانه واقع در بولوار وکیل آباد، دانشجو یک، مراجعه کنند.

برگزاری نمایشگاه عکس «قاب خاکستری» در موزه گلستانه

نمایشگاه عکس «قاب خاکستری» با آثاری از دانشجویان فرهنگ و هنر واحد یک مشهد، امروز ۱۷ خرداد، ساعت ۱۸ در موزه سلفی گلستانه فعالیت خود را آغاز خواهد کرد. نمایشگاه تا ۲۲ خرداد در دو نوبت زمانی ۱۰ تا ۱۷ و ۱۷ تا ۲۰ ادامه خواهد داشت.

حضور هنرجویان عکاسی در نمایشگاه «در مدار شوق»

نمایشگاه عکس «در مدار شوق» امروز ۱۷ خرداد، ساعت «صبح افتتاح می شود. در این نمایشگاه، آثار برگزیده هنرجویان دوره عکاسی اداره فضای مجازی، هنر و رسانه دفتر تبلیغات اسلامی خراسان رضوی به نمایش گذاشته خواهد شد.

این رویداد تا سه شنبه ۲۰ خرداد، از ساعت ۱۰ تا ۱۸، در دفتر تبلیغات اسلامی خراسان رضوی، میزبان علاقه مندان خواهد بود.

اخبار هنری مشهد

«آنتیگونه»؛ روی صحنه پردیس تئاتر مستقل

تئاتر «آنتیگونه»، به نویسندگی سوفوکلس، با ترجمه شاهرخ مسکوب و کارگردانی انیس نهبندانی، از یکشنبه ۱۸ خرداد، ساعت ۱۸:۴۵ در تماشاخانه دکتر لطفی مقدم، بردیس تئاتر مستقل، روی صحنه می رود. در این نمایش، امید آتارمنسک، علیرضا احمدی،

آرین پورنوری، سپهر جلیلیان، بردیا جوکار، تینا خسروانی، یاسمین رحمانی فر، بیتا عراقی، مبینا فتاحی، مهسا فرید، صبا ناصحی و محسن نورمحمدی به ایفای نقش می پردازند.

اجرای صحنه ای هم نوازان توس در تالار فردوسی

اجرای صحنه ای هم نوازان توس با عنوان «نغمه در تنبوره»، جمعه ۲۳ خرداد، ساعت ۲۱ در تالار فردوسی مجتمع فرهنگی جهاد دانشگاهی برگزار خواهد شد. در این برنامه علیرضا حسین نژاد به عنوان خواننده و حجت قیطاچی به عنوان آهنگ ساز حضور دارند.

تالار فردوسی؛ میزبان اجرای «از خراسان تا مدیترانه»

اجرای صحنه ای هم نوازان توس با عنوان «از خراسان تا مدیترانه»، پنجشنبه ۲۲ خرداد، ساعت ۲۱ در تالار فردوسی جهاد دانشگاهی برگزار می شود.

در این برنامه، حجت قیطاچی با سازهای دوتار و تنبور، سعید کریمی با ساز کلارینت، تینا مسلمین با سازهای کوبه ای و نگار لرافشار با ساز پرکاشن، برنامه اجرا می کنند.

رسول صدرعاملی در اکران مردمی فیلم «زیبا صدایم کن» در مشهد:

حمایت مردم مشهد از آثار سینمایی، بی نظیر است

عکس: محمدحسین طارانی/خبرآر

لزوم ساخت فیلم، متناسب با شرایط اجتماعی

«سال دوم دانشکده» بود، ادامه داد، «در این مدت، همیشه فضای سینماهای مشهد و پردیس سینمایی هویزه برای من جذاب و دوست داشتنی بوده است. استقبال مردم این شهر از آثار سینمایی واقعا چشمگیر است و وقتی می بینم مخاطبان به خصوص قشر جوان با عشق و علاقه از سینمای ایران حمایت می کنند، انگیزه و انرژی بیشتری برای ادامه کار پیدا می کنم.» وی درباره دومین همکاری خود با امین حیایی پس از فیلم «شب» بیان کرد: «پیش از ساخت این فیلم، با امین حیایی آشنایی پیدا کرده بودم و این آشنایی باعث شد بتوانیم همکاری خوبی در فیلم دوم مان داشته باشیم. تجربه کار با او برای من بسیار ارزشمند بود و فکر می کنم این همکاری به کیفیت فیلم کمک زیادی کرد.»

با دغدغه هایی روبه رو بود که با امروز تفاوت زیادی داشت. مسائل اجتماعی، فرهنگی و حتی نگاه مردم به نوجوانان و مشکلات آن ها در آن دوران با امروز فرق می کرد و به همین دلیل، طبیعی است که فیلم جدید باید متناسب با شرایط روز جامعه ساخته می شد تا بتواند با مخاطب امروزی ارتباط برقرار کند.» وی ایده اولیه این فیلم را اقتباسی از رمان نوجوانانه ای به همین نام، نوشته فرهاد حسن زاده، دانست و افزود: «به نظرم این کتاب، فضای بسیار متفاوت و جذابی دارد و همین موضوع باعث شد علاقه مند شوم تا داستانش را به تصویر بکشم.»

صدرعاملی با اشاره به اینکه آخرین باری که به مشهد سفر کردم، حدود هفت سال پیش و برای ساخت فیلم

رسول صدرعاملی متولد ۲۲ آذر ۱۳۳۲ در اصفهان. کارگردان، تهیه کننده و فیلم نامه نویس برجسته ایرانی است که آثارش بیشتر با محوریت مسائل اجتماعی و دغدغه های جوانان شناخته می شود. او فعالیت هنری خود را با تهیه کنندگی فیلم «خونبارش» در سال ۱۳۵۹ آغاز کرد و با ساخت فیلم هایی چون «گل های داوودی»، «دختری با کفش های کتانی» و «من ترانه ۱۵ سال دارم» به شهرت رسید و جوایز بی شماری را در جشنواره های داخلی و بین المللی دریافت کرد.

صدرعاملی همچنین بنیان گذار شرکت های مهم سینمایی «میلاد فیلم» و «فیلمیران» است که نقش مهمی در تولید و توزیع آثار سینمایی ایران دارند. کارگردان کشورمان در گفت و گو با خبرنگار روزنامه شهرآر، تنها وجه اشتراک این اثرش با فیلم «من ترانه ۱۵ سال دارم» را شخصیت نوجوان آن دانست و گفت: «در آن فیلم، شخصیت اصلی دختری به نام «ترانه» بود و در این فیلم، شخصیت اصلی «زیبا» نام دارد، البته باید توجه داشت که این دو فیلم در دو دوران کاملاً متفاوت ساخته شده اند. زمانی که «من ترانه ۱۵ سال دارم» تولید شد، جامعه

به سر می برد. او تلاش می کند از آسایشگاه بیرون بیاید. دخترش را پیدا کند و گذشته نه چندان خوب خود را جبران کند. ژولیت رضاعی که نقش دختر او را بازی می کند، نیز قصد دارد با دریافت حکم رشد از دادگاه، مستقل شود. مهران غفوریان که نقش عموی دختر را برعهده دارد، در نبود پدرش نمی تواند چندان از پس امور برآید.

فیلم «زیبا صدایم کن»، محصول کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، که سیمرغ بلورین بهترین فیلم جشنواره فجر را گرفته است، با مضمونی انسانی به حوزه نوجوانان پرداخته و اقتباسی از کتابی به همین نام، نوشته فرهاد حسن زاده، است. امین حیایی که در این فیلم نقش خسرو را بازی می کند، در آسایشگاه روانی

و فضای اکران کاملاً شاد و صمیمی بود. حضورش در کنار امین حیایی و رسول صدرعاملی باعث شد جمعیت زیادی جمع شوند و حتی بعضی ها از دیدنش هیجان زده بودند و او با شوخی ها و انرژی همیشگی اش، فضا را گرم کرد. غفوریان روی سن سینما هویزه مشهد با لحنی صمیمی گفت: «مشهد، مردم بسیار

خودنمایی مدیران، آفت برگزاری جشنواره های هنری است

شخصی، جشنواره ای را راه اندازی کند و مدیر بعدی، با همان منطق، آن را راکتار بگذارد. این سلیقه محوری، به بی ثباتی و نبود پیوستگی منجر شده و اعتماد هنرمندان و مخاطبان را خدشه دار کرده است. جشنواره ای که یک سال یا بودجه کلان برگزار می شود، ممکن است سال بعد به کلی حذف شود یا جای خود را به رویدادی مشابه با نامی جدید بدهد، بدون آنکه تفاوت یا ضرورتی برای آن روشن باشد.

ظرفیت های نادیده گرفته شده مشهد، به عنوان پایتخت معنوی ایران، از ظرفیت هایی برخوردار است که می تواند آن را به مرکزی برای خلق جشنواره های فرهنگی متمایز تبدیل کند. زیارت، به ویژه به واسطه بازگاه امام رضا(ع)، نقطه قوتی است که می تواند محور رویدادهایی با تراز جهانی باشد. جشنواره هایی با محوریت هنر و زیارت، مانند آثار تجسمی الهام گرفته از فرهنگ زیارت، تئاتر آیینی محلی، به جای بهره گیری از این مزیت، اغلب به تقلید کورکورانه از رویدادهای پایتخت محور روی می آورند. این تقلید، نه تنها هم افزایی میان ظرفیت های متنوع مشهد ایجاد نمی کند، بلکه هویت فرهنگی شهر را به حاشیه می راند. جشنواره هایی که می توانستند به عنوان رویدادهایی متمایز و ریشه دار در فرهنگ بومی،

جشنواره های هنری، در بهترین حالت، آیینیه تمام نمای فرهنگ و هویت یک جامعه اند. این رویدادها، اگر با برنامه ریزی دقیق و هدفمند برگزار شوند، می توانند استعدادها را شکوفا کنند، پیوند میان هنرمند و مخاطب را تقویت کنند، گفت و گوی فرهنگی را گسترش دهند و حتی در تراز جهانی، به ابزاری برای دیپلماسی فرهنگی بدل شوند. در شهری مانند مشهد، که از ظرفیت های فرهنگی و معنوی بی نظیری برخوردار است، این توانایی می تواند دو چندان باشد. ولی آنچه در عمل شاهدیم، جشنواره هایی است که گرفتار بی برنامه گی، سلیقه محوری و نبود سیاست گذاری منسجم اند. این آشفتگی، نه تنها فرصت های بالقوه را به هدر می دهد، بلکه ظرفیت های منحصربه فرد مشهد، به ویژه جایگاه جهانی زیارت، را نیز نادیده می گیرد.

سیاست گذاری گم شده در سلیقه ها ریشه بنیادین مشکلات جشنواره های هنری، نبود سیاست گذاری کلان و راهبردی است، به جای آنکه این رویدادها ذیل یک نقشه راه فرهنگی طراحی شوند، اغلب براساس ذوق و سلیقه شخصی مدیران شکل می گیرند. تصمیم گیری درباره برگزاری یا عدم برگزاری یک جشنواره، گاه نه در اتاق های فکر تخصصی، بلکه بر بنیاد نظر و دریافت شخصی یک مدیر فرهنگی که در خیلی از مواقع غیرکارشناسی و بی بهره از نظر متخصصان یا حداقل شورا های مشورتی است، انجام می شود. یک مدیر ممکن است به صرف علاقه و برداشت